

lem fra Frederiksberg (Ellinger) vil jeg blot gøre denne ene Bemærkning, at naar det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor man ikke kunde give Stationerne større Frihed i Retning f. Eks. af at foretage Reparationer, eventuelt under Tilsyn af et flyvende Korps eller lignende, er det det samme Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede ved Lovforslagets første Behandling, og som han da ogsaa fik Svar paa, nemlig dette, at man maa være angstelig ved at give de underordnede Myndigheder stor Bevægelsesfrihed, naar de ikke er under Tilsyn. Naar de derimod kommer under det Tilsyn, som Lovforslaget foreslaar, behøver man ikke at være betænkelig derved.

Til det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) vil jeg sige angaaende Kasseforordningen af 1840, at jeg har ikke udtalt mig om, hvorvidt den i det hele er forældet; det kan godt være, at den er det, det er ikke saa usandsynligt, men den er i alt Fald forældet for Statsbanernes Vedkommende, og den vil under alle Omstændigheder være det, naar man skrider til en Forandring af det nuværende Regnskabssystem og den nuværende Driftsordning. Jeg kan nu ikke se, at det skulde være forbundet med Fare i 1914 at sætte en Minister til at foreskrive Regler om et Forhold, som man kunde ordne paa tilsvarende Maade i 1840. Jeg synes, at det ærede Medlem er alt for angstelig paa dette Punkt. Og jeg vil dertil føje, at det netop vilde forekomme mig betænkeligt, om man under et parlamentarisk Styre fæstnede i Lov saadanne Regler om Sikkerhed, Kontrol o. s. v. Thi det kan være ret nødvendigt at foretage Ændringer, efterhaanden som man opdager, hvilke Foranstaltninger der maatte være paakrævet. Kunsten stiger jo i vore Dage, navnlig paa Defraudationsomraadet, i høj Grad, og det kan derfor hyppigt være nødvendigt at finde paa nye Forholdsregler i saa Henseende.

Det ærede Medlem omtalte Banedirektørens Stilling og henviste til, at han har tiltraadt Generaldirektionens Forslag. Det, jeg har lagt Vægt paa, er, at Banedirektøren har været med til at udarbejde den af Statsbaneudvalget foreslaaede Ordning. Man kan ikke se noget bestemt om Banedirektørens Stilling til Generaldirektionens Forslag deraf, at han har tiltraadt denne Ordning. Jeg ønsker selvfølgelig ikke ligefrem at faa dette Spørgsmaal klaret i dette Øjeblik. Jeg finder heller ikke, at der er nogen Grund dertil. Direktørens foran-

drede Stilling maa i saa Henseende tages i Betragtning. Men eet er, at man kan gaa med til en Organisation som den af Generaldirektionen foreslaaede, noget andet, om man dog ikke vilde foretrække en anden. Se, den Ordning, Generaldirektionen har foreslaaet, kan selvfølgelig, havde jeg nær sagt, lige saa godt som enhver anden Ordning gennemføres, naar man blot vil tage Konsekvensen deraf; det vil sige, naar man vil give Generaldirektionens enkelte Medlemmer al den Medhjælp, der overhovedet kræves; men det er det, som Udvalgets Flertal og jeg har ment ikke lod sig gøre i Længden. At opretholde den nuværende Tilstand under Generaldirektionen vilde føre til et ganske uforholdsmæssigt Maskineri.

Det ærede Medlem citerede mig saaledes, at jeg havde betegnet Mindretallets Ændringsforslag som Indrømmelser til Lovforslaget. Det er nu ikke helt rigtigt, selv om der naturligvis er noget sandt deri, for saa vidt som jeg har sagt, at Mindretallets Forslag jo ikke er andet end Generaldirektionens Forslag, og det har jeg karakteriseret som en Indrømmelse til Statsbaneudvalgets Betænkning og nærværende Lovforslag. Deraf kan man saa naturligvis drage den logiske Slutning, at Mindretallets Forslag er en Indrømmelse til Flertallets. Men det var nu ikke det, som det var min Mening at udtale. Min Mening var, at disse Forslag har den samme Karakter, og deraf kunde det ærede Medlem ganske roligt drage den Slutning, som det ærede Medlem ogsaa har draget, at Forskellen mellem Mindretallets og Flertallets Standpunkt i Virkeligheden ikke er saa forfærdelig stor. Det paaviste jeg ogsaa. Baade Flertallet og Mindretallet foreslaar at afskaffe det ministerielle Departement og den kollegiale Styrelse. Begge opretholder Distriktsinddelingen for Trafikafdelingens Vedkommende. Forskellen kommer frem ved Spørgsmaalet om Distriktschefernes Kontrol og Tilsyn med Banafdelingen og Maskinafdelingen, for saa vidt angaar Landsdelene. Men fordi der er en ringe Forskel, er man fra Flertallets Side ikke pligtig at imødekomme Mindretallet. Der synes jeg, at Tyngden skulde gøre sig gældende, at Mindretallet skulde erkende: Naar Forskellen ikke er større, kan vi lige saa godt slutte os til Lovforslaget, navnlig da det jo dog støttes af dette at være fremsat af Ministeriet.

Med Hensyn til de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde om Revisionen, förstod jeg i Gaar det ærede Medlem saa-